

Ольга Кулініч, к. ю. н.

Національний університет «Одеська юридична академія», Україна

КРИТЕРІЇ ВИЗНАЧЕННЯ ВПІЗНАВАНOSTI ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ, ЗОБРАЖЕНОЇ НА ФОТОГРАФІЯХ ТА ІНШИХ ХУДОЖНІХ ТВОРАХ

Olga Kulinich, PhD in Law

National university «Odesa Law Academy», Ukraine

CRITERIA FOR DETERMINING RECOGNIZABILITY OF PHYSICAL PERSON DEPICTED IN PHOTOGRAPHS AND OTHER ARTISTIC WORKS

This article examines one of additional features of recognizability of image of an individual as the intangible benefit - "recognizability of facial images". The article studies the views of different scientists on disclosure of the abovementioned characteristics and proposes criteria for recognizability. Considering the case law the author reveals the content of the following criteria: presence of characteristic features of appearance of an individual in the image; presence in the image of appearance of an individual as a whole or parts of the body, capable of individualization for individual characteristics; availability of personal data (sufficient to identify the person) that accompany the images, creates the possibility of identification of a person, even in case of partial concealment of facial image; the duration of showing of individual images.

Key words: a physical person, image, recognizability, photography, artwork.

У двадцять першому столітті зі збільшенням технічних засобів створення та розповсюдження інформації про фізичну особу, у тому числі отриманої фотографічним чи іншим художнім способом, особливого значення набуває удосконалення чинного законодавства в частині захисту права фізичної особи на власне зображення. Одним з таких питань є розкриття ознаки впізнаваності зображеної фізичної особи, яка має значення при вирішенні спорів про захист права фізичної особи на власне зображення. При розгляді спорів, зокрема про поширення негативної чи недостовірної інформації, інформації, що порушує право на приватне життя, поряд з використанням зображення важливо встановити ознаку впізнаваності зображуваної особи, яка фактично у сукупності з іншими обставинами справи, може свідчити про можливість завдання особі шкоди таким поширенням інформації. Значна кількість спорів щодо вирішення питання про правомірне використання фотографій та інших художніх творів з зображенням фізичної особи вимагає вироблення критеріїв впізнаваності фізичної особи, яка зображена на фотографіях та інших художніх творах.

Ознака впізнаваності зображеної фізичної особи згадувалася у дослідженнях таких науковців, як: А. Головін, В. Мужанова, Р. Погуляєв, Т. Романченко, Н. Сидоріна, І. Тулуб'єва та інших. Разом з тим, у теорії так і не вироблено критеріїв визначення впізнаваності фізичної особи, котрі є вкрай важливими для правозастосовчої практики.

Метою статті є визначення системи та змісту критеріїв визначення впізнаваності фізичної особи, зображеної на фотографіях та інших художніх творах.

Впізнаваність зображеної фізичної особи – означає можливість визначення особи, котра зображена, або була прототипом при створенні зображення в будь-якій об'єктивній формі вираження (фотографіях, картинах, карикатурах, пародіях, тощо).

Коло суб'єктів, здатних впізнати зображену фізичну особу визначається ступенем її відомості в суспільстві та може обмежуватися колом родичів, друзів або знайомих чи включати невизначене коло осіб.

На погляд А. С. Головіна, впізнаваність установлюється виявленням подібності. Подібність не слід путати з тотожністю, тобто підмінювати таку категорію як «реальна подібність об'єктів» суто теоретичною й уже тому в реальності просто неможливо для різних предметів матеріального світу категорію тотожності – ідеального збігу, який дійсно досліджується, але тільки тоді, коли потрібно

встановити факт подібності особистості (як під час дослідження трупа або аналізу дій особи), а не факт зображення. Подібністю при зображенні людини є очевидна близькість особливостей цієї людини є очевидна близькість особливостей цієї людини й особливостей, відтворених у зображенні¹. О. О. Ніколаєва також наводить аргументи щодо неможливості застосування категорії «тотожність» до зображення фізичної особи. Свою позицію вона обґрунтовує тим, що фізична особа ніколи не буде «тотожною» власному зображенню внаслідок нестабільності зовнішнього вигляду як живої так і померлої особи, тобто внаслідок об'єктивної причини – постійної змінності зовнішності людини під впливом зовнішніх обставин та внутрішнього стану².

Ознака впізнаваності зображуваного фігурує і в судовій практиці. Як звертає увагу Н. Сидорина, навіть якщо під фотографією немає підпису, але зображеного можна впізнати, то поширюється дія відповідної статті. І навпаки, якщо під фотографією є додаткова вказівка відомостей про того, кого вона повинна представляти, то для визнання її зображенням не має значення фактична впізнаваність особи³.

Огляд матеріалів судової практики та теоретичних досліджень дозволяє визначити такі **критерії, що є основою для встановлення впізнаваності фізичної особи у формі об'єктивізації її зображення.**

По-перше, наявність у зображенні характерних ознак зовнішнього вигляду фізичної особи. Ідентифікація особи, як правило, здійснюється за рисами обличчя, проте, це не є обов'язковою умовою. Деякі художники створюють зображення за участю значної кількості осіб, яких поодиначо неможливо впізнати. Наприклад, Артур Моула та Джон Д. Томас у минулому столітті без використання програм піксельної графіки та іншого комп'ютерного забезпечення створили фотографічні твори з зображенням національних символів американської нації завдяки масовим фотознімкам солдат. Особи, котрі приймали участь у проекті формували власними тілами гігантські патріотичні символи, що фотографувалися з висоти. Аналогічний прийом застосовувався Грегом Аланом були створені картини Мерлін Монро, Одрі Хепборн, Елвіса Преслі та інших відомих осіб. Картини були створені з використанням людей на площі. У таких випадках про можливість захисту кожним з учасників проекту права на власне зображення стверджувати неможливо у зв'язку з неможливістю впізнаваності кожного з них.

Зазначений критерій знаходить своє визнання у таких справах. *Позивач звернувся до суду з позовом до КП «Запорізьке міське інвестиційне агентство», в обґрунтування якого зазначив, що відповідач на власних спеціальних стаціонарних конструкціях («сіті-лайтах» та «біг-бордах») розмістив зовнішню рекламу щотижневого інформаційного видання із зображенням титульної сторінки цього видання, яка містить зображення позивача в образливій для нього формі - у вигляді особи, під якою «схований» злочинець в масці, що супроводжувалося коментарем: «Кто украд у запорожцев 880 миллионов? Кто за это ответит?». Представник відповідача надав фотографії позивача, розміщені в загальнодоступній мережі Інтернет. Цей факт дозволяє говорити про те, що, неможливо ототожнювати особу, зображену у спірній рекламі, з особою позивача, фотографії якого розміщені в мережі Інтернет, оскільки за зовнішніми ознаками (голови, лиця, носа, очей, вуха – це зовсім різні особи). Отже, оскільки реклама не містить зображення позивача, відсутній факт поширення про нього інформації без його згоди, що засвідчує відсутність правових підстав для задоволення позову⁴.*

¹ Головін, А.С. (2013). Деякі проблеми захисту інтересів фізичної особи при проведенні фото-, кіно-, теле- і відеозйомок у контексті положень статті 32 Конституції України. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*, 4, 7.

² Николаева, А.А. (2014). *Изображение гражданина : проблемы правового регулирования, использования, охраны и защиты*: дис. на соискание учен. степ. канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право». Москва, 163.

³ Сидорина, Н. (2012). *Фотография в авторском праве России и Германии*. LAP LAMBERT Academic Publishing, 40.

⁴ Рішення Ленінського районного суду м. Запоріжжя від 19.12.2012 р по справі № 0814/8750/2012. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/28353940>>; Ухвала Апеляційного суду Запорізької області від 10.04.2013 р. по справі № 0814/8750/2012. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/30670821>>.

Відтворення у зображенні лише контуру обличчя (без його рис) не дає можливості впізнати особу. В газеті «Технополис» було опубліковано статтю «Газовий «киллер», де позивача звинувачено в нападі на співробітника даної газети. Поряд зі статтею опубліковано його фотографію без отримання дозволу, на якій **відсутнє обличчя, а є лише загальний контур особи**. Враховуючи, що в статті відсутнє прізвище, ім'я та по-батькові, а є посилання лише на те, що дана особа є вчителем та співпрацювала з газетою «Пошук», відсутні підстави для задоволення позовних вимог¹. На практиці можливі виключення з даного прикладу у випадку, коли контур особи має характерні ознаки та суттєво, неповторно відрізняється від інших осіб.

По-друге, наявність у зображенні зовнішнього вигляду фізичної особи в цілому, або окремих частин тіла, здатних до індивідуалізації за індивідуальними ознаками. Зображенням фізичної особи є не тільки зовнішній вигляд особи в цілому, а й окремі частини тіла, за умови, що вони дозволяють ідентифікувати зображену особу, тобто з їхньою допомогою можна скласти повне (цілісне) уявлення про людину². Головне у зображенні – наявність тих або інших ознак, характерних саме для цієї особи. Такими ознаками, зокрема, можуть стати деталі, зображені разом з людиною, її фігура, одяг, зачіска, поза, вигляд зі спини або, навіть, силует тіні³.

Зазначений критерій щодо окремих елементів зовнішності (частин тіла) застосовується як виключення. Вважається можливим здійснення захисту права на зображення окремих частин тіла у тому разі, якщо їм властиві певні особливості, що відрізняють їх від аналогічних частин тіла інших фізичних осіб. Наприклад, мова може йти про використання у спортивних клубах чи спортивних виданнях фотографій із зображенням частин тіла бодібілдерів. У певних випадках рельєф їх тіла може бути неповторним і таким, що легко упізнається для фахівців у цій сфері професійного спорту.

У випадках, коли ідентифікувати особу за частинами тіла неможливо, у задоволенні позову відмовляють. Як приклад можна навести таку справу. В рамках кримінального провадження були зроблені та використовувалися фотокартки поранень померлого, без зазначення його персональних даних. Позивачкою були заявлені вимоги про неправомірне використання таких фотокарток, але не наведено доводів щодо характерних рис померлого, за якими вони впізнали його на фотознімку. Крім того позивачкою не надано доказів що фотографії використовувалися поза судових засідань. Враховуючи викладене та те, що за внутрішнім переконанням суду встановити особу з продемонстрованих знімків неможливо, оскільки останні виконанні неякісно, містять зображення частини голови (вид зліва зверху) та частини грудної клітини, що унеможливує ідентифікацію зображеної особи в задоволенні позовних вимог відмовлено в повному обсязі⁴.

У практиці іноземних судових органів також трапляються приклади спорів щодо можливості захисту права на зображення окремих частин тіла. Як звертають увагу В. Погуляєва та І. Тулуб'єва, при аналізі матеріалів судової практики в 2003 р. у кількох судах Москви розглядалися позови про порушення права на зображення, предмет яких можна віднести до казусів. В одному випадку був опублікований фотознімок із зображенням дівчини-моделі зі спини, у другому – оголена нижня частина тіла іншої дівчини. Обидві дами посилалися на негативні моральні наслідки публікацій у вигляді реакції родичів, знайомих, колег по роботі. У задоволенні першої позовної заяви було відмовлено. Інший позов було залишено без розгляду, оскільки позивач не надала доказів того, що використано саме її зображення, а також не змогла пояснити в процесі, хто саме впізнав її на знімку і міг би підтвердити це суду⁵.

¹ Рішення Краматорського міського суду Донецької області від 22.12.2010 р. по справі № 2-4677-2010.

Єдиний державний реєстр судових рішень. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/13109474>>.

² Романченко, Т.С. (2011). Зображення як об'єкт особистого немайнового права фізичної особи *Актуальні проблеми цивільного, сімейного та міжнародного приватного права (Матвєєвські цивілістичні читання)*. Київ: КНТ, 355-358.

³ Мужанова, В.А. (2012). Понятие изображение в германском праве. *Защита частных прав: проблемы теории и практики: материалы междунар. науч.-практ. конф.* Иркутск: Изд-во БГУЭП, 97-98.

⁴ Рішення Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 17.03.2014 р. по справі № 200/8909/13ц. Єдиний державний реєстр судових рішень. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/37804053>>; Ухвала Апеляційного суду Дніпропетровської області від 12.06.2014 р. по справі № 200/8909/13-ц. Єдиний державний реєстр судових рішень. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/39214893>>.

⁵ Погуляев, В., Тулубьева, И. (2004). Право на изображение. *Интеллектуальная собственность. Авторское право и смежные права*, 3, 42-43.

По-третє, наявність персональних даних (достатніх для ідентифікації особи), що супроводжують зображення, створює можливість впізнання особи, навіть за умови часткового приховування у зображенні рис обличчя. Наприклад, при розгляді спору про неправомірне використання зображення позивача, було встановлено, що інформація, викладена у статті, дозволила ідентифікувати позивача, оскільки: містила ім'я позивача за паспортом, його ім'я, яке використовується повсякденно друзями, та розкрила інші загальновідомі події з життя особи. Незважаючи на те, що додавані до статті **фотографії закривають не все його обличчя, а лише очі**, при перегляді справи було встановлено, що посилання на відсутність експертизи про ідентифікацію особи, зазначеної у статті та позивача, є голосливими, оскільки про проведення такої експертизи представники відповідача у суді першої та апеляційної інстанції не заявляли. Крім того, експертизу про ідентифікацію фізичної особи проводити немає потреби, оскільки позивач і особа, про яку йдеться в надрукованих у газеті статті та фотознімках, - фактично є однією й тією ж людиною¹.

При розгляді іншої справи судом встановлено, що в газеті «Обзор» у рубриці «Опыт» було опубліковано статтю під назвою «Фемида с загребущими руками», під заголовком якої розміщено **фотографію із зображенням судді (позивача) під час здійснення правосуддя**. Виходячи з того, що фотографія позивача розміщена під статтею, у якій подана негативна інформація про недовіру українців судам через корупцію, з урахуванням назви статті, характеру поширеної у статті інформації, яка хоча і не стосується позивача по справі, проте розміщена в газеті без дозволу позивача, суд дійшов висновку про обґрунтованість позовних вимог про захист честі, гідності та ділової репутації та прийняв рішення про компенсацію моральної шкоди у розмірі 20000 грн. При перегляді справи в цій частині рішення змінено не було². У 2012 році колишній головний редактор подав заяву про перегляд зазначеного рішення Апеляційного суду м. Києва у зв'язку з нововиявленими обставинами. В обґрунтування своєї заяви посилався на наявність ухвали колегії суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ, коли за аналогічним позовом прийнято протилежне рішення. Він вказував на те, що не було надано доказів тотожності з опублікованою в газеті фотографією. Отже, рішення суду базується на припущеннях позивача, що на фотографії в газеті був саме він. Але в задоволенні заяви було відмовлено, враховуючи, що протилежні судові рішення за аналогічними позовами не є нововиявленими обставинами у справі³.

По-четверте, тривалість показу зображення фізичної особи. У науковій літературі погляди щодо можливості впливу тривалості показу на можливість впізнання різняться. Наприклад В. А. Мужанова вважає, що тривалість показу зображення, зазвичай, не впливає на можливість впізнання. Достатньо навіть 2 або 4 секунд для того, щоб упізнати особу. Для критерію впізнання особи не вимагається швидкий перегляд, оскільки це надало можливість захистити інтереси тільки відомих осіб. Достатня можливість ідентифікації зображення особи серед певного кола знайомих⁴. Інші автори вважають, що неможлива ідентифікація особи в зв'язку з швидким чергуванням зображень⁵. Видається доцільним враховувати зазначений критерій з огляду на конкретні обставини справи.

У телепрограмі «Критична точка» на каналі «ТРК України» відповідач відкрито продемонстрував на всю Україну фото позивачки з відкритим обличчям у нижній білизні (поряд із фотографіями інших дівчат у нижній білизні), прокоментувавши при цьому діяльність, якою її примушували займатися (у вересні 2009 року вона стала жертвою організованої злочинної групи,

¹ Рішення Галицького районного суду м. Львова від 03.04.2013 р. по справі № 461/1609/13-ц. Єдиний державний реєстр судових рішень. <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/30500467>>; Рішення Апеляційного суду Львівської області від 23.12.2013 р. по справі № 461/1609/13. Єдиний державний реєстр судових рішень. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/37380550>>.

² Рішення Апеляційного суду м. Києва від 25.06.2009 р. по справі № 22-3118/2009. Єдиний державний реєстр судових рішень. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/10433459>>.

³ Ухвала Апеляційного суду м. Києва від 26.04.2012 р. по справі № 8-2690/30/2012. Єдиний державний реєстр судових рішень. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/24439139>>.

⁴ Мужанова, В.А. (2012). Понятие изображение в германском праве. *Защита частных прав: проблемы теории и практики: материалы междунар. науч.-практ. конф.* Иркутск: Изд-во БГУЭП, 99.

⁵ Synodinou, T. (2014). Image Right and Copyright Law in Europe: Divergences and Convergences. *Laws*, 3, 181-207.

яка займалася торгівлею людьми). Дана телепрограма декілька тижнів була розміщена в Інтернеті, крім цього, сама позивач на різних Інтернет-сайтах особисто розміщувала свої фотографії аналогічного змісту, без застережень щодо їх використання. Враховуючи це, було встановлено, що демонстрація відповідачем в ефірі телеканалу протягом кількох секунд фотографії позивача серед зображень інших осіб жодним чином не принизила її честь і гідність, а відтак і не заподіяла їй моральної шкоди. Відповідач в телепрограмі жодного разу не згадав про позивача і не назвав її прізвища, а його висловлювання виражали лише його власну думку щодо діяльності модельної агенції. На підставі викладеного у задоволенні позову було відмовлено¹

Усі ці критерії у своїй сукупності можуть враховуватися для можливості ідентифікації (впізнання) зображеного іншими особами, а тому їх доцільно враховувати у правозастосовній практиці при розгляді справ про захист права фізичної особи на власне зображення.

References:

1. Synodinou, T. (2014). Image Right and Copyright Law in Europe: Divergences and Convergences. *Laws*, 3, 181-207 [in English].
2. Holovin, A.S. (2013). Деякі проблеми захисту інтересів фізичної особи при проведенні фото-, кіно- теле- і відеозйомки у контексті положень статті 32 Конституції України [Some problems of protection of interest of a person during photo-, video-, tele-, recording]. *Naukovyj visnyk Natsional'noi akademii vnutrishnikh sprav [Scientific bulletin of the National academy of internal affairs]*, 4, 7 [in Ukrainian].
3. Muzhanova, V.A. (2012). Ponjatie izobrazhenie v germanskom prave [Concept of an image in German law]. *Zashhita chastnyh prav: problemy teorii i praktiki: materialy mezhdunar. nauch.-prakt. konf. [Protection of private rights: problems of theory and practice: materials of intern. scientif. conference]* Irkutsk: Izd-vo BGUJeP [in Russian].
4. Nikolaeva, A.A. (2014). *Izobrazhenie grazhdanina : problemy pravovogo regulirovanija, ispol'zovanija, ohrany i zashhity* [Image of a person: problems of legal regulation, using, protection and defense]: dis. na soiskanie uchen. step. kand. jurid. nauk: spec. 12.00.03 «Grazhdanskoe pravo; predprinimatel'skoe pravo; semejnoe pravo; mezhdunarodnoe chastnoe pravo» [Thesis for PhD degree in law]. Moscow [in Russian].
5. Poguljaev, V., Tulub'eva, I. (2004). Pravo na izobrazhenie. Intellektual'naja sobstvennost' [The right for image. Intellectual property]. *Avtorskoe pravo i smezhnye prava [Copyright and adjacent rights]*, 3, 42-43 [in Russian].
6. Rishennja Apeljacijnogo sudu L'vivs'koї oblasti vid 23.12.2013 r. po spravi № 461/1609/13 [The decision of Lviv Court of appeal in case № 461/1609/13]. *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/37380550>> [in Ukrainian].
7. Rishennja Apeljacijnogo sudu m. Kieva vid 25.06.2009 r. po spravi № 22-3118/2009 [The decision of Kyiv Court of appeal in case № 22-3118/2009]. *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/10433459>> [in Ukrainian].
8. Rishennja Babushkins'kogo rajonnogo sudu m. Dnipropetrovs'ka vid 17.03.2014 r. po spravi № 200/8909/13c [The decision of Babushkin district court in case № 200/8909/13c] *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/37804053>> [in Ukrainian].
9. Rishennja Galic'kogo rajonnogo sudu m. L'vova vid 03.04.2013 r. po spravi № 461/1609/13-c [The decision of Halytskyi district court in case № 461/1609/13-c] *Unified state register of court decisions*. <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/30500467>> [in Ukrainian].
10. Rishennja Kramators'kogo mis'kogo sudu Donec'koї oblasti vid 22.12.2010 r. po spravi № 2-4677-2010 [The decision of Kramatorsk district court in case № 2-4677-2010]. *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/13109474>> [in Ukrainian].
11. Rishennja Lenins'kogo rajonnogo sudu m. Zaporizhzhja vid 19.12.2012 r po spravi № 0814/8750/2012 [The decision of Leninskyi district court in case № 0814/8750/2012] *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/28353940>> [in Ukrainian].
12. Rishennja Luc'kogo mis'krajonnogo sudu Volins'koї oblasti vid 16.05.2011 r. po spravi № 2-2129/11 [The decision of Lutsk district court in case № 2-2129/11] *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/23852303>> [in Ukrainian].
13. Romanchenko, T.S. (2011). *Zobrazhennja jak ob'ekt osobistogo nemajnovogo prava fizichnoї osobi Aktual'ni problemi civil'nogo, simejnogo ta mizhnarodnogo privatnogo prava (Matveevs'ki civilistichni chitannja)* [Image as an object of personal non-property right of a person. Actual problems of civil, family and international private law] Kyiv: KNT [in Ukrainian].

¹ Рішення Луцького міськрайонного суду Волинської області від 16.05.2011 р. по справі № 2-2129/11. Єдиний державний реєстр судових рішень. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/23852303>>; Ухвала Апеляційного суду Волинської області від 22.08.2011 р. по справі № 2-2129/11. Єдиний державний реєстр судових рішень. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/18016756>>.

14. Sidorina, N. (2012). *Fotografija v avtorskom prave Rossii i Germanii* [Photography in copyright law of Russia and Germany]. LAP LAMBERT Academic Publishing [in Russian].
15. Ukhvala Apeliatsijnoho sudu Volyns'koi oblasti vid 22.08.2011 r. po spravi № 2-2129/11 [Ruling of the Volynian court of appeal in the case № 2-2129/11]. *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/18016756>> [in Ukrainian].
16. Ukhvala Apeliatsijnoho sudu Dnipropetrovs'koi oblasti vid 12.06.2014 r. po spravi № 200/8909/13-ts [Ruling of the Dnipropetrovsk court of appeal in the case № 200/8909/13-ts]. *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/39214893>> [in Ukrainian].
17. Ukhvala Apeliatsijnoho sudu Zaporiz'koi oblasti vid 10.04.2013 r. po spravi № 0814/8750/2012 [Ruling of the Zaporizhzhia court of appeal in the case № 0814/8750/2012]. *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/30670821>> [in Ukrainian].
18. Ukhvala Apeliatsijnoho sudu m. Kyieva vid 26.04.2012 r. po spravi № 8-2690/30/2012 [Ruling of the Kyiv court of appeal in the case № 8-2690/30/2012]. *Unified state register of court decisions*. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/24439139>> [in Ukrainian].